

Wees geen vreemde

open

Colofon

© 2020, Jeanet van Omme

www.jeanetvanomme.com

www.schrijfatelier.nl

© Uitgeverij u2pi, Den Haag

www.uitgeveriju2pi.nl

Een uitgave in de reeks **open**

Redactieraad: Jos van Hest, Monica Boschman, Will van Sebille

Druk: JouwBoekdrukkerij.nl

Beeld omslag: © Lisa Schamlé – www.lisaschamle.com

Foto auteur: Lisa Schamlé

ISBN: 978 90 8759 943 0

NUR: 306

Jeanet van Omme

Wees geen vreemde

Voor Arjen

*Love is the light
scaring darkness away*

overkant 1

het verleden stuk
slaan in het duister
tasten met onze lange
adem aan
sturen op de broosheid
van een nieuw begin
onzelf weer welkom
heten weer vertrouwen
op de drijfkracht
van ons grote hart
niet wachten
tot iemand iets
over ons zal beslissen
ons niet gek laten maken
door de woestijnvader
die na een paar kruiken
jenever schreeuwt
dat wij hem allemaal
in de steek laten
liever laten wij ons
als vissen in het water
glijden en in scholen
de ander herkennen
onwetend van het spul
waarin we zwemmen
regelloos in ons
zelf drijven voorbij
de zuilen van Hercules
en elkaar alles wijs maken
in zeventuizend moedertalen
ons zelf een naam geven
geloven dat het rode land
achter ons ligt
ons kokende bloed

sussen en vergeten
wat de bedoeling is
laten we elkaar alles
vergeven en gunnen
bij voorbaat
de baby koesteren
die de vrouw
met de gebeeldhouwde krullen
op schoot houdt
als een peperdure merktas
laten we dromen en denken
dat we ooit terugkomen
laten we in gebed gaan
met de magische maan
de zingende sterren in de lucht
laten we ons
zelf bekijken
in het inktzwarte water van babel
en elkaar vrij spreken
het duister eren
en ons
zelf vergeten
en heel lang
niemand zijn
de diepte
onder ons
breken
en luisteren
laat het zout
weer in onze wonden
bijten korsten
vormen ribbels maken
op de bodem
laat het zeewier smaken
alles stil
laten we ons

niet laten verschrompelen
de belofte inlossen
van het komen en het gaan
alleen een maansikkel
en het idee van een overkant
ja, laten we steeds bonzend
opnieuw beginnen
geboren worden
laten zien
wie we zijn
daar
aan de overkant
iets voelen
iets nieuws